

2. Det andet appelanbringende: Ukorrekt anvendelse af artikel 76, litra d), i Rettens procesreglement

Rettens konstatering af, at stævningen ikke overholdt kravene i artikel 76, litra d), i Rettens procesreglement, er retligt forkert. Retten overskrider kravene for dokumentation i henhold til denne artikel.

Navnlig, og i modsætning til Rettens antagelse herom, havde Kommissionen mulighed for et passende forsvar, og det var også muligt for Retten at træffe afgørelse i sagen. Dette er navnlig tilfældet, fordi Kommissionen allerede havde accepteret appellants krav.

Endvidere var stævningen ikke vag og uspecifik med hensyn til de beløb, som appellanten krævede.

Desuden, og i modsætning til, hvad Retten konstaterede, savnede søgsmålet ikke klarhed i sin helhed; Særligt var der ikke nogen »modstrid« mellem det påberåbte retsgrundlag og de fremførte argumenter.

Appel iværksat den 19. november 2021 af Naturgy Energy Group, S.A., tidligere Gas Natural SDG, S.A. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 8. september 2021 i sag T-328/18, Naturgy Energy Group mod Kommissionen

(Sag C-698/21 P)

(2022/C 73/17)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Naturgy Energy Group, S.A., tidligere Gas Natural SDG, S.A. (ved advokater F. González Díaz og J. Blanco Carol)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen, EDP España, S.A. og Viesgo Producción, S.L., efterfølgeren til Viesgo Generación, S.L.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- a. Rettens dom af 8. september 2021 i sag T-328/18, Naturgy Energy Group mod Kommissionen, ophæves.
- b. Der træffes endelig afgørelse i sagen uden hjemvisning til Retten i overensstemmelse med artikel 61 i statuten for Domstolen, og Kommissionens afgørelse C(2017) 7733 final af 27. november 2017 om statsstøtte SA.47912 (2017/NN) (1) — miljømæssigt incitament til fordel for kulfyrede kraftværker annulleres.
- c. Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i appelsagen og for Retten.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellanten fremsat følgende anbringender:

1. Det første appelanbringende om en retlig fejl ved kontrollen med den omtvistede afgørelses begrundelse for så vidt angår den omtvistede foranstaltnings selektive karakter

Naturgy har gjort gældende, at Rettens efterprøvelse af den omtvistede afgørelses begrundelse med hensyn til den omtvistede foranstaltnings selektivitet er behæftet med en retlig fejl.

Kort sagt er det efter Naturgys opfattelse ikke muligt at konkludere, at indledningsafgørelsens begrundelse er retligt fyldestgørende, når begrundelsen hverken omtaler den sammenligningsanalyse, der kræves i henhold til retspraksis for at begrunde, at en støtte er selektiv, eller indeholder en blot kortfattet, selv foreløbig angivelse af grundene til, at den omtvistede foranstaltning i medfør af denne sammenligningsanalyse er selektiv. Retten har ikke hjemmel til at støtte sig på indledningsafgørelsens foreløbige karakter for at anvende et urigtigt begrundelseskrav. Under hensyn til at indledningsafgørelsen vedrører en foranstaltning, der er under gennemførelse, som dermed skaber betydelige retsvirkninger for de begunstigede, skulle Retten navnlig have krævet en begrundelse fra Kommissionen i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i retspraksis vedrørende selektivitet, selv om begrundelsen var kortfattet og foreløbig.

2. Det andet appelanbringende om en retlig fejl ved kontrollen med anvendelsen af artikel 107, stk. 1, TEUF i forbindelse med foranstaltningens selektive karakter

Naturgy har gjort gældende, at konklusionen på Rettens undersøgelse af Kommissionens kvalificering af den omtvistede foranstaltning som selektiv er behæftet med flere retlige fejl. Efter Naturgys opfattelse begik Retten ikke alene en retlig fejl ved at fastslå, at de retlige kriterier for at efterprøve, om en foranstaltning er selektiv, er forskellige, alt efter om den pågældende foranstaltning har været genstand for en analyse før eller efter indledningen af den formelle undersøgelsesprocedure, men den begik ligeledes en retlig fejl ved at vende bevisbyrden og ved ikke at fastslå, at Kommissionen begik en fejl med hensyn til indledningsafgørelsens begrundelse, idet denne institution konkluderede, at den omtvistede foranstaltning er selektiv, og/eller idet den ikke havde ført retligt fyldestgørende bevis for, at foranstaltningen er selektiv.

(¹) EUT 2018, C 80, s. 20

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte costituzionale (Italien) den 22. november 2021 — E.D.L.

(Sag C-699/21)

(2022/C 73/18)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte costituzionale

Tiltalt i straffesagen

E.D.L.

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 3, i rammeafgørelse 2002/584/RIA om den europæiske arrestordre (¹), læst i lyset af artikel 3, 4 og 35 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at den fuldbyrdende judicielle myndighed, såfremt den finder, at overgivelsen af en person, der lider af alvorlige kroniske og potentielt uhelbredelige sygdomme, kan udsætte den pågældende for risikoen for en alvorlig sundhedsskade, skal anmode den udstedende judicielle myndighed om at fremsende de oplysninger, som kan udelukke denne risiko, og er forpligtet til at afslå overgivelse, hvis den ikke inden for en rimelig frist modtager garantier herfor?

(¹) Rådets rammeafgørelse 13.6.2002, om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT 2002, L 190, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte costituzionale (Italien) den 22. november 2021 — O.G.

(Sag C-700/21)

(2022/C 73/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte costituzionale